

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423206706
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1423206706.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Miroslavy Saxovej v právnej veci navrhovateľov: X./ J. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. L. XC, L., X./ Z. C., X.. XX.XX.XXXX, V. L. G. X, L., obaja zast. E.. J. D., C. R. R. O. XX, X., proti povinnému: Š. J., X.. XX.XX.XXXX, V. L. V. XXXX/XXC, L., zast. H. O. R..K..S., A.: XX XXX XXX, G. XX, L., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní navrhovateľov 1./ a 2./ proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 06.11.2023, č. k. 53C/39/2023-114, takto

rozhodol:

- Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- Povinnému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa navrhovatelia 1./ a 2./ domáhali zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v okrese L., obci K., katastrálnom území K., zapísaným na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom, ako: pozemok parcela reg. "M." s parc. č. XXXX/X o výmere 966 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcela reg. "M." s parc. č. XXXX/XX o výmere 501 m², druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie.

2. Rozhodnutie s odkazom na ust. § 343 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 151d ods. 1 zák. č. 40/1964 ZB. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) odôvodnil nespĺnením základnej podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to, že nehnuteľnosti, ku ktorým má byť zriadené založené právo, nie sú vo vlastníctve povinného ako dlžníka navrhovateľov. Z uvedeného dôvodu nepovažoval za potrebné sa zaoberať ďalšími argumentami navrhovateľov a splnením ostatných zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V odôvodnení poukázal na právnoteoretické východiská zabezpečovacieho opatrenia zdôrazniac, že pre rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Uviedol, že zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka. Postihuje tak majetok patriaci dlžníkovi za účelom zabezpečenia budúcej vymožitelnosti pohľadávok, ktoré má navrhovateľ voči dlžníkovi. Z ust. § 343 ods. 1 CSP je zjavné, že záložné právo možno zriadiť iba k veciam, právam či iným majetkovým hodnotám, ktoré (v čase rozhodnutia) vlastnícky patria dlžníkovi, t. j. dlžník (žalovaný) musí byť v čase rozhodnutia vlastníkom majetku, ktorý má slúžiť ako záloh. Podaným návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľa 1./ a 2./ žiadali zriadiť záložné právo k označeným nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX v katastrálnom území K.. Nakoľko k návrhu nepripojili žiadny list vlastníctva (čo označil za ich zákonnú povinnosť), súd z lustrácie vykonanej cez verejne dostupný register- katasterportal, zadaním navrhovateľmi uvedeného čísla listu vlastníctva XXXX pre katastrálne územie K. zistil, že výsledok je negatívny, a teda pod uvedeným číslom listu vlastníctva sa nenašli žiadne nehnuteľnosti. Z pripojeného

rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.02.2023, č. k. 16C/152/201-226 vyplynulo správne číslo listu vlastníctva XXXX, avšak aj z výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie K. C. prvoinštančný súd zistil, že predmetné pozemky nie sú vo vlastníctve povinného (dlžníka). Nakoľko navrhovatelia 1./ a 2./ ničím nepreukázali, že povinný je vlastníkom dotknutých nehnuteľností, ku ktorým malo byť podľa návrhu zriadené záložné právo, nebola splnená základná zákonná podmienka pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to, že nehnuteľnosti sú vo vlastníctve povinného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní úspešnému povinnému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovatelia 1./ a 2./, ktorí z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP žiadali napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne ho zmeniť v zmysle odvolacej argumentácie. Namietali, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie povinného. Skutočnosť, že povinnému nesvedčí vlastnícke právo podľa výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. K., označili za nespornú. Uvedené však de iure neznamená, že osoba zapísaná na liste vlastníctva je de iure vlastníkom nehnuteľností, a to s ohľadom na prezumovanie hodnovernosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností (materiálna publicita katastra nehnuteľností). Z ust. § 70 ods. 1 katastrálneho zákona vyplýva, že samotný zákonodarcia výslovne pripúšťa možnosť existencie rozporu medzi stavom evidovaným v katastri nehnuteľností a skutočným stavom a vyvrátenia hodnovernosti údajov katastra nehnuteľností. List vlastníctva tak rozhodne nemožno vnímať ako nespochybniteľný dôkaz existencie či neexistencie určitého práva k nehnuteľnosti. Podporne v tejto súvislosti poukázali na R 86/2001, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32Cob/145/2021, nález ÚS ČR zo dňa 16.09.1998, sp. zn. II. ÚS 91/1998, rozsudok NS ČR sp. zn. 22Cdo/389/99, z ktorých súhrnne vyplýva, že rozhodný stav pre určenie žalovaného, ako osoby pasívne vecne legitimovanej, je skutočný stav a nie stav vyplývajúci z katastra nehnuteľností. Podmienkou toho je, aby navrhovatelia svojou procesnou aktivitou vyvrátili domnienku pravdivosti zápisu v katastri nehnuteľností. Prvoinštančný súd mal pritom otázku vlastníckeho práva posúdiť ako predbežnú s ohľadom na to, že o tejto otázke si môže urobiť predbežný právny názor. K právnomu dôvodu vlastníckeho práva povinného k označeným nehnuteľnostiam uviedli, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.02.2023, sp. zn. 16C/152/2019 bolo rozhodnuté o tom, že pozemky patria do dedičstva po poručiťelke, Z. J.. Povinný sa stal jedným z dedičov po smrti poručiťelky, ktorá je konštitutívnu objektívnu skutočnosťou (obdobne viď R 30/1993, rozhodnutie NS SR zo dňa 23.05.2012, sp. zn. 3Cdo/84/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Cdo/179/2015). Od momentu smrti poručiťelky dedičia ako vlastníci požívajú rovnako aj právo na ochranu svojho majetku. Pre určenie, že povinný je vlastníkom nehnuteľností, je pritom podľa nich irelevantný aj § 133 ods. 2 OZ. Nakoľko z uvedeného vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností je povinný, súd nie je viazaný zápisom v katastri nehnuteľností. K otázke veľkosti spoluvlastníckeho podielu poukázali navrhovatelia 1./ a 2./ na to, že v čase od úmrtia poručiťelky do rozhodnutia o dedičstve sa všetci dedičia považujú za vlastníkov nehnuteľností. Nakoľko v danej veci už jedno dedičské konanie prebehlo a v súčasnosti ide o dodatočné dedičské konanie, okruh dedičov je už ustálený, a sú nimi účastníci tohto konania. Podľa navrhovateľov ide o spoluvlastníctvo sui generis, keď všetci dedičia sú spoluvlastníkmi bez toho, aby mali zadefinovanú veľkosť spoluvlastníckeho podielu. Ide o akúsi solidaritu spoluvlastníctva, kedy na ochranu a povinnosti vyplývajúce zo spoluvlastníctva sú aktívne a pasívne vecne legitimovaní všetci dedičia. S ohľadom na to, že spoluvlastníkmi sú aj navrhovatelia a záloh majú predstavovať pozemky, tak vo vzťahu k navrhovateľom záložné právo zanikne splnutím a podľa § 584 OZ bude pôsobiť výlučne voči povinnému. Záverom v odvolaní zhrnuli, že vo veci boli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktoré riadne v návrhu opísali.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odhliadnuc od nesprávneho právneho záveru súdu prvej inštancie v otázke pasívnej vecnej legitímácie, odvolaniu navrhovateľov 1./ a 2./ nie je možné vyhovieť a vo veci nariadiť požadované zabezpečovacie opatrenie.

5. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

7. Zabezpečovacie opatrenie predstavuje procesný nástroj majúci za cieľ posilniť postavenie veriteľa a eliminovať mieru jeho neúspechu pri exekučnom vymáhaní peňažnej pohľadávky, ktorá už bola alebo s vysokou pravdepodobnosťou bude v budúcnosti judikovaná, t. j. priznaná právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím. Obdobne ako neodkladné opatrenie môže byť zabezpečovacieho opatrenie nariadené tak pred začatím súdneho konania, v jeho priebehu, ako aj po jeho právoplatnom skončení a samotné právoplatné skončenie konania vo väčšine prípadov nevedie ako pri neodkladnom opatrení k zániku, či zrušeniu tohto inštitútu. Ak zabezpečovacie opatrenie nie je pri jeho zriadení časovo limitované, jeho zánik je viazaný na zrušenie, prípadne uspokojenie zabezpečovanej pohľadávky. Najčastejším dôvodom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia po právoplatnom skončení konania je existencia skorších záložných práv na majetku dlžníka a snaha vymôcť pohľadávku v exekučnom konaní, v ktorom je v zmysle ust. § 61a ods. 2 Exekučného poriadku možné exekúciu na záloh viesť len vtedy, ak je oprávneným záložný veriteľ alebo tento s exekúciou súhlasí (viď aj ust. § 151h ods. 6 OZ). Na druhej strane postavenie veriteľa disponujúceho pohľadávkou zabezpečenou zabezpečovacím opatrením je posilnené práve tým, že v prípade exekúcie na záloh, aj keby pohľadávka záložného veriteľa z titulu zabezpečovacieho opatrenia nebola priznaná súdnym rozhodnutím, prechádza na vydražiteľa záloh zaťažený záložným právom záložného veriteľa z titulu zabezpečovacieho opatrenia, ak má postavenie prednostného veriteľa. Presah tohto procesného inštitútu do hmotnoprávnej roviny je odvodený od skutočnosti, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia vznikajú medzi jeho subjektami práva a povinnosti spravujúce sa režimom ust. § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka. Základnými normatívnymi predpokladmi pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyplývajúcimi z ust. § 343 CSP sú:

- kvalifikovaný návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorého súčasťou musí byť jednoznačné identifikovanie zálohu a opísanie skutočností osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému ma súd poskytnúť ochranu,
- spôsobilý predmet záložného práva (veci, práva a iné majetkové hodnoty) determinovaný jeho prevoditeľnosťou, ktorým v zmysle hmotného práva môže byť aj súbor vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, podnik, časť podniku, hromadná vec, ako aj spoluvlastnícky podiel na hnutelnej či nehnuteľnej veci, obchodný podiel, cenné papiere a pod.,
- existencia peňažnej pohľadávky, k zabezpečeniu ktorej má zabezpečovacie opatrenie slúžiť a
- existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

Rovnako ako pri neodkladnom opatrení sa súd aj pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zaoberá požiadavkou proporcionality zásahu do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávkou, zabezpečeniu ktorej má slúžiť.

8. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia 1./ a 2./ domáhali, aby súd prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia zriadil záložné právo k dvom nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území K., a to pozemku s parc. č. XXXX/X, o výmere 966 m², zastavaná plocha a nádvorie a pozemku parc. č. XXXX/XX, o výmere 501 m², zastavaná plocha a nádvorie, vlastnícky vzťah ku ktorým je evidovaný na LV č. XXXX (pozn. v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nesprávne uvedené č. XXXX, na čo správne upozornil už súd prvej inštancie), a to za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky, ktorá navrhovateľom 1./ a 2./ vznikne voči povinnému titulom vyrovnania ich dedičského podielu spočívajúceho v hodnote obchodného podielu v spoločnosti ŠPEP s.r.o. Súd prvej inštancie návrh ako nedôvodný zamietol s poukazom na nesplnenie základnej zákonnej podmienky, ktorou je vlastnícky vzťah povinnej osoby k predmetu záložného práva, keď z aktuálneho listu vlastníctva ex offo zistil, že výlučným vlastníkom oboch nehnuteľností je tretia osoba C. J., manželka povinného, v dôsledku čoho nepristúpil k skúmaniu ďalších zákonných podmienok. Navrhovatelia 1./ a 2./ nesúhlasili s týmto záverom prvoinštančného súdu poukazujúc na skutočný stav, ktorý je v rozpore so zápisom v katastri nehnuteľností, čo osvedčovali rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.02.2023, sp. zn. 16C/152/2019, ktorým bolo určené, že predmetné pozemky patria do dedičstva po poručiťke Z. J.. Nakoľko spoluvlastníkmi nehnuteľností, ku ktorým má byť zriadené záložné právo, sú účastníci konania, záložné právo má za cieľ zabezpečiť budúcu pohľadávku navrhovateľov 1./ a 2./ a v konaní dostatočným spôsobom identifikovali úkony, ktorými sa povinný zbavuje majetku v prospech jeho manželky, čím je naplnená dôvodná obava, že momentom potvrdenia dedičstva sa pozemkov účelovo zbaví, aby nemusel vyplatiť navrhovateľov

zo spoločnosti Š. R..K..S., mali za to, že vo veci sú splnené všetky podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V odvolaní v súvislosti s obranou protistrany tiež dôvodili tým, že zákon nepredpisuje žiaden peňažný cenový limit (čo do finančného limitu) na hodnotu zabezpečovanej pohľadávky a v zmysle zásady každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, hodnota zabezpečovanej pohľadávky môže byť aj 1,- euro.

9. Odvolací súd sa po preskúmaní spisového materiálu nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, ktorý je výsledkom nedôsledného a nepozorného hodnotenia argumentácie navrhovateľov a nimi predložených listinných dôkazov. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia navrhovateľom vytkol, že k procesnému návrhu nepripojili list vlastníctva a lustráciou v katastri nehnuteľností súd zistil, že vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým má byť zriadené vlastnícke právo je tretia osoba. Samotní navrhovatelia však už v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uvádzali, že dotknuté pozemky povinný daroval manželke C. J., čo zodpovedá aktuálnemu zápisu vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností, t. j. výsledku elektronickej lustrácie súdu prvej inštancie v katastri nehnuteľností (č. I. 113 súdneho spisu). Tento úkon však označili za v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho iniciovali konanie o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťelke Z. J., vedené na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 16C/152/2019. Rovnako uviedli, že v danej veci bolo ich žalobe vyhovené a rozsudkom zo dňa 01.02.2023 súd právoplatne určil, že predmetné pozemky patria do dedičstva po poručiťelke. K návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dokonca ako dôkaz predložili rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.02.2023, č. k. 16C/152/2019-226, z ktorého vyplývajú nimi tvrdené skutočnosti, a to spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorých rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.05.2023. K predmetnému podstatnému dôkazu v otázke vecnej legitímácie súd prvej inštancie celkom opomenul zaujať právne stanovisko a pri svojom rozhodovaní vychádzal výlučne z aktuálneho výpisu z katastra nehnuteľností. Treba potom súhlasiť s navrhovateľmi, pokiaľ poukazovali na zásadu materiálnej publicity, v zmysle ktorej sa údaje v katastri nehnuteľností považujú za hodnoverné a záväzné, avšak len do času, kým sa nepreukáže opak. Navrhovatelia 1./ a 2./ spoľahlivo (právoplatným súdnym rozhodnutím) osvedčili rozpor medzi skutočným stavom a zápisom v evidencii nehnuteľností, keď podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 01.02.2023, č. k. 16C/152/2019-226 nie je skutočným vlastníkom dotknutých nehnuteľností C. J., ale obe označené pozemky patria do dedičstva po nebohej Z. J., X.. XX.XX.XXXX, B.. XX.XX.XXXX. Účastníčkou tohto konania bola aj v katastri aktuálne evidovaná C. J., ako evidovaný vlastník nehnuteľností. Rovnako Osvedčením o dedičstve zo dňa 15.07.2016, sp. zn. 30D/893/2016, Dnot/29/2016-37 navrhovateľa 1./ a 2./ osvedčili okruh zákonných dedičov po poručiťelke Z. J., do ktorého okrem navrhovateľov 1./ a 2./ patrí aj povinný. Správne v tejto súvislosti poukázali aj na deklaratórny charakter rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 16C/152/2019 a na to nadväzujúcu skutočnosť, že okamihom smrti poručiťelky Z. J. sa spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností stali navrhovatelia a povinný. Súd prvej inštancie nereflektujúc na uvedené skutočnosti tak nesprávne uzavrel, že povinný nie je vo veci pasívne vecne legitímovaný. Odvolací súd sa preto v ďalšom sám zaoberal posudzovaním ďalších zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to existenciou peňažnej pohľadávky navrhovateľov, k zabezpečeniu ktorej má slúžiť ingerencia súdu formou nariadeného zabezpečovacieho opatrenia, ďalej existenciou obavy z budúceho zmarenia exekúcie a v neposlednom rade proporionalitou požadovaného zásahu do vlastníckych práv povinného vo vzťahu k zabezpečovanej peňažnej pohľadávke.

10. Navrhovatelia 1./ a 2./ za pohľadávku, zabezpečenie ktorej sú chcú dosiahnuť zriadením záložného práva, označili budúci peňažný ekvivalent ich dedičského podielu na hodnote obchodného podielu v spoločnosti Š. R..K..S., ktorý má byť ako novoobjavený majetok spolu s označenými pozemkami súčasťou dedičstva po poručiťelke Z. J., a protihodnotu ktorému im bude na základe dedičského rozhodnutia zaviazaný zaplatiť povinný. Z argumentácie navrhovateľov 1./ a 2./ tiež vyplýva, že v tejto súvislosti sa medzi stranami vedie konanie o určenie, že obchodný podiel patrí do dedičstva po poručiťelke, na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B3-60C/10/2020, ktoré nie je doposiaľ právoplatne skončené. Vo vzťahu k výške tejto budúcej pohľadávky uviedli, že hodnotu obchodného podielu v Š. R..K..S.. podľa účtovnej závierky Š. R..K..S.. za rok 2016 so zdôraznením ročného obratu spoločnosti v rokoch 2015 a 2016 v sume cca 400.000 eur odhadujú ku dňu smrti poručiťelky na sumu cca 1.000.000 eur až 1.500.000 eur, a preto suma, na výplatu ktorej bude zaviazaný povinný sa pohybuje na úrovni cca 330.000 eur- 500.000 eur. Z vyjadrenia povinného (č. I. 90) odvolací súd zistil, že tento rozporuje, to, že obchodný podiel patrí do BSM a v prípade opačného záveru súdu v

konaní sp. zn. B3-60C/10/2020 aj navrhovateľmi uvádzanú výšku hodnoty obchodného podielu, ktorou nie je trhovú hodnotu spoločnosti, nakoľko predmetná spoločnosť nadobudla práva a povinnosti kúpou podniku živnosti povinného prevádzkovej pod názvom Š.- Š. J. a výkon živnostenského oprávnenia jedného z manželov ani jednotlivé zložky vrátane hnuteľných a nehnuteľných vecí nepatria do BSM. Povinný bol toho názoru, že hodnota obchodného podielu na Š. R..K..S.. predstavovala v rozhodnom čase maximálne výšku 1/3 základného imania, t. j. sumu 1.667 eur, ktorá je v značnom nepomere k pozemkom, ktoré majú byť zaťažené záložným právom. Vyhodnotiac uvedené skutočnosti z pohľadu podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odvolací súd konštatuje, že navrhovatelia spoľahlivo neosvedčili existenciu budúcej peňažnej pohľadávky v takej výške, ktorá by odôvodňovala zriadenie záložného práva k dvom označeným nehnuteľnostiam a zásah, ktorý by sa práve vzhľadom na výšku budúcej pohľadávky javil ako proporcionálny. Samotná skutočnosť, či do BSM povinného a poručiťky Z. J. patrí hodnota obchodného podielu Š. R..K..S., je medzi stranami nateraz sporná a je predmetom samostatného konania a v ňom vykonávaného dokazovania. V predmetnej veci navrhovatelia nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by bez vážnejších pochybností osvedčovali dôvodnosť nimi tvrdenej pohľadávky a jej výšky, ktorá má význam práve z pohľadu proporcionality, ako jednej z podmienok úspechu navrhovateľov 1./ a 2./ v konaní. Dôkazy, ktoré predložili (účtovnú závierku spoločnosti Š. R..K..S.. zostavenú k 31.12.2016), neosvedčujú ani to, že obchodný podiel Š. R..K..S.. patrí do BSM a rovnako ani jeho hodnotu, na vyplatenie ktorej by mohol byť povinný v dedičskom konaní zaviazaný. Ako správne namieta povinný, samotný obrat spoločnosti nie je ukazovateľom jej finančnej kondície, nezohľadňuje náklady na hospodársku činnosť spoločnosti, záväzky a iné a rovnako neosvedčuje hodnotu obchodného podielu. A preto aj napriek tomu, že navrhovatelia osvedčili dispozíciu s majetkom povinného bezodplatnými právnymi úkonmi (darovanie pozemkov, ktoré majú byť predmetom záložného práva vrátane iných nehnuteľností, C. J., ako aj obchodného podielu v spoločnosti PETRALEN) aj s prihliadnutím na neosvedčenú výšku zabezpečovanej peňažnej pohľadávky nemožno bez ďalšieho konštatovať ani na to nadväzujúcu obavu z ohrozenia budúcej exekúcie a súčasne ani proporcionality medzi požadovaným zásahom do subjektívnych vlastníckych práv povinného a hodnotou zabezpečovanej pohľadávky. Navrhovatelia vo vzťahu k výške tvrdenej budúcej pohľadávky nepredložili žiadne dôkazy, ktoré by osvedčovali dôvodnosť a potrebu zriadenia záložného práva k dvom označeným nehnuteľnostiam. V tomto smere v návrhu absentujú aj ich tvrdenia k orientačnej hodnote pozemkov, ku ktorým požadovali zriadiť záložné právo a vo svojej argumentácii celkom nesprávne považujú za irelevantnú výšku zabezpečovanej pohľadávky odvolávajúci sa na absenciu zákonného limitu. Rovnako tak ako pri neodkladnom opatrení, aj dôvodnosť zabezpečovacieho opatrenia súdna prax podmieňuje aj požiadavkou proporcionality, čo vyplýva práve z vážnosti ingerencie do právnych a faktických vzťahov účastníkov prostredníctvom výnimočných inštitútov neodkladného a zabezpečovacieho opatrenia, o ktorých súd rozhoduje zjednodušeným a zrýchleným postupom spravidla bez výsluchu, bez vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania (obdobne viď Š., H., O., R., L., E., H.Á., R., L., E., V., H. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1158). Proporcionality je tiež základným interpretačným nástrojom pri riešení kolízie dvoch proti sebe stojacich práv (na jednej strane ohrozené alebo porušené práva navrhovateľa neodkladného/ zabezpečovacieho opatrenia a na strane druhej práva povinnej osoby, do ktorých má byť týmto procesným nástrojom zasiahnuté). Navrhovatelia 1./ a 2./ preto celkom nesprávne a zjavne účelovo argumentujú tým, že požadovaným zabezpečovacím opatrením by mohli žiadať zabezpečenie aj pohľadávky v hodnote symbolického eura, čomu by rozhodne nebolo možné priznať úspech. V danom prípade tak pre účely vyhovenia ich návrhu možno uzavrieť, že neosvedčili vo vzťahu k výške zabezpečovanej pohľadávky, ktorú by v budúcnosti mohli nadobudnúť v dedičskom konaní voči povinnému, že navrhované zriadenie záložného práva k dvom nimi označeným nehnuteľnostiam (bez pohľadu na to, že tieto sa v súčasnosti nachádzajú aj v ich spoluvlastníckom podiele) možno považovať za primerané.

11. Z uvedených dôvodov tak odvolací súd ani pri závere o danosti aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie, ktorú súd prvej inštancie nesprávne posúdil, nemohol vo výroku vecne správne napadnuté uznesenie zmeniť tak, že by ich návrhu vyhovel, a preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa zásady úspechu vyjadrenej v ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 CSP. V odvolacom konaní plne úspešnému povinnému nepriznal voči navrhovateľom 1./ a 2./ nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).